

Arrest

nr. 64 761 van 13 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees te zijn van Arabische origine. U zou een soennitische moslim zijn. U zou geboren zijn in Noord-Irak waar uw ouders op dat moment woonden. Uw vader zou afkomstig zijn van Mosul, uw moeder van Bagdad. Toen u nog heel klein was verhuisde u naar Mosul, naar de Danadan wijk. Later verhuisde u naar de Farouk wijk en nog later naar de Qahira wijk in Mosul. U zou tot het 6de jaar naar de lagere school zijn gegaan. U zou ook nog een tijdje als kleermaker hebben gewerkt in Souk Nabi in Mosul. Uw vader zou ten tijde van het regime van Saddam Hussein lid zijn geweest van de baathpartij. Hij zou 'adu firqa' zijn geweest en verantwoordelijke van een baathkantoor in Souk Nabi. Na de val van het regime van Saddam Hussein, werd uw vader bedreigd omwille van zijn vroegere activiteiten voor de baathpartij. In 2009 zou uw vader jullie huis in de Qahira wijk hebben verlaten, nadat een vroegere collega van hem, (A.O.), werd vermoord. U zou uw vader sindsdien één keer om de twee of drie weken 's avonds hebben gezien. Op een dag in mei 2010 kwamen er twee personen, die

zich voordeden als vrienden van uw vader, bij u thuis informeren naar uw vader. Diezelfde personen kwamen een tweede keer terug op 4 juni 2010. Ze zouden ermee gedreigd hebben u mee te nemen, als ze uw vader niet konden zien. U zou, bij beide gelegenheden, niet thuis zijn geweest. Op 15 juni 2010 zou u Mosul hebben verlaten samen met uw moeder en uw drie broers. U zou via Turkije naar België zijn gereisd waar u op 9 juli 2010 aankwam en op 12 juli 2010 asiel aanvraag. Momenteel zouden uw moeder en uw broers in Domis verblijven. U weet niet waar uw vader momenteel verblijft. Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart, 4 badges van uw vader in verband met zijn lidmaatschap bij de baathpartij, een document van de crèche (of kleuterschool) en een voedselrantsoenkaart.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat u zich tegenspreekt over uw verblijfplaatsen van de laatste jaren, over uw schoolcarrière en over uw beroepsbezigheden. Tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u van Danadan naar Farouk verhuisde toen u in de 3de klas van de lagere school zat (CGVS, 24/11/2010, p.3). Tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat u naar Farouk verhuisde toen u in de laatste klas van de kleuterklas zat en naar de 1ste klas van de basisschool ging, toen u ongeveer 7 jaar was (CGVS, 18/02/2011, p.3). Ook over waar u verbleef op het moment van de val van het voormalige regime van Saddam Hussein (in 2003) legt u tegenstrijdige verklaringen af. Aanvankelijk verklaarde u, tijdens het eerste gehoor, dat u op dat moment nog in de Farouk wijk woonde. U verklaarde zelfs uitdrukkelijk dat u zich nog kunt herinneren dat u op dat moment werkte als kleermaker (CGVS, 24/11/2010, p.7). Tijdens het tweede gehoor verklaarde u echter iets helemaal anders. Tijdens het tweede gehoor beweerde u dat u, op het moment van de val (in 2003), in de Qahira wijk woonde en u nog naar school ging (CGVS, 18/02/2011, p.11). U zat, volgens uw verklaringen, op dat moment in het 4de leerjaar van de basisschool (CGVS, 18/02/2011, p.12). Het is toch wel heel opmerkelijk dat u dergelijke uiteenlopende verklaringen aflegt over uw verblijfplaats en vermeende bezigheden op het moment van de val van het regime van Saddam Hussein. Er mag immers van u worden verwacht dat u zich kunt herinneren waar u op zo'n ingrijpend moment in de geschiedenis van uw land verbleef en wat u op dat moment deed in uw leven, temeer daar u de beweerde activiteiten van uw vader voor het voormalige regime als reden aanhaalt voor uw vermeende problemen. Verder dient te worden opgemerkt dat u tijdens het tweede gehoor beweerde dat u op het moment van de arrestatie van Saddam Hussein en op het moment van zijn executie in de Qahira wijk woonde (CGVS, 18/02/2011, p.18). Saddam Hussein werd gearresteerd in 2003 en geëxecuteerd eind 2006. Tijdens het eerste gehoor beweerde u echter dat u pas in 2007 of 2008 naar Qahira bent verhuisd (CGVS, 24/11/2010, p.3, p.18).

Vervolgens verklaarde u tijdens het eerste gehoor dat u stopte met school in het 4de leerjaar toen u 13 of 14 jaar was, dus in 2004 of 2005. Daarna zou u twee jaar als kleermaker hebben gewerkt in Suq Nabi, bij Nabi Yunis. In de periode dat u werkte als kleermaker (dus ongeveer 2005-2006-2007), woonde u, volgens uw verklaringen, in de Farouk wijk (CGVS, 24/11/2010, p.6-7-8). Nadien zou u terug naar school zijn gegaan tot het 6de leerjaar, tot uw 16 of 17 jaar, dus tot 2007 of 2008. In 2007 of 2008 zou u naar Qahira zijn verhuisd (CGVS, 24/11/2010, p.3, p.18). Tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal legt u echter heel andere verklaringen af. U beweerde toen het volgende: In Farouk zou u ongeveer 5 of 6 jaar hebben gewoond tot uw 12 of 13 jaar, dus tot 2003 of 2004. Daarna zou u naar de Qahira wijk zijn verhuisd. U zat in de 6de klas van de lagere school toen u naar Qahira verhuisde (CGVS, 18/02/2011, p.3). Toen u in de Farouk wijk woonde ging u onafgebroken naar de lagere school. Het 4de jaar van de lagere school hebt u gedubbeld. Nadat u verhuisd was van Farouk naar de Qahira wijk stopte u definitief met school in de 6de klas van de lagere school. Nadien ging u niet meer naar school (CGVS, 18/02/2011, p.4). Zes of zeven maanden nadat u was gestopt met school, begon u als kleermaker te werken. Op dat moment was u, volgens u, 16 of 17 jaar (CGVS, 18/02/2011, p.10). Eerder tijdens het tweede gehoor verklaarde u dat u ongeveer 12 of 13 jaar was toen u verhuisde van Farouk naar Qahira en dat u enkele maanden later stopte met school (CGVS, 18/02/2011, p.3-4). Later verklaarde u dan weer dat u in de lente van 2008 (als u in 1991 bent geboren was u toen 17 jaar) als kleermaker begon te werken voor ongeveer anderhalf jaar. In de periode dat u als kleermaker werkte, woonde u in de Qahira wijk (CGVS, 18/02/2011, p.10, p.11), terwijl u tijdens het eerste gehoor hebt verklaard dat u toen in de Farouk wijk woonde.

Bovenstaande tegenstrijdige verklaringen trekken de geloofwaardigheid van het door u beweerde verblijf in Mosul tot juni 2010 in twijfel.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u, hoewel u enige kennis heeft van de geografie van de stad Mosul, op enkele essentiële kennisvragen foutief of onvoldoende kunt antwoorden, waardoor er verder ernstige twijfels rijzen over uw beweerde verblijf in die stad op het moment van de val van Saddam Hussein en daarna tot juni 2010.

Zo is het opvallend dat u, tijdens het eerste gehoor, de val, het moment dat de Amerikanen Irak zijn binnen gevallen situeert in juli 2003 (CGVS, 24/11/2010, p.7). Tijdens het tweede gehoor beweerde u dat de Amerikanen Mosul hebben ingenomen in maart 2003 (CGVS, 18/02/2011, p.13). Volgens de informatie van het Commissariaat-generaal was de val van Mosul echter op 11 april 2003. Verder is het ook opvallend dat u niet weet welke andere troepen, buiten de internationale troepen, Mosul zijn binnengevallen ten tijde van de val het regime van Saddam Hussein (CGVS, 24/11/2010, p.19). Op de vraag of er ook Koerdische troepen Mosul zijn binnengevallen op het moment van de val, antwoordt u wel bevestigend, maar u kunt de naam niet geven van die troepen. U zegt dat er Koerdische partijen zijn maar u weet niet wat de naam is van het leger van de Koerden (CGVS, 18/02/2011, p.20). Dat u niet weet dat naar de Peshmerga's werd gevraagd, is bevreemdend aangezien deze een zeer prominente rol hebben gespeeld bij de inname van Mosul en later bij de handhaving van de veiligheid in Mosul. De Peshmerga's hebben aan de linkerkant van Mosul, waar Qahira ligt, de veiligheid in handen. Van een zoon van een baathist, mag worden verwacht dat hij de val van zijn stad correct kan situeren en dat hij op de hoogte is van de troepen die het voormalige regime ten val hebben gebracht en die nu verantwoordelijk zijn voor de veiligheid in zijn wijk.

Verder dient te worden opgemerkt dat u foutief antwoordt op de vraag aan welke kant van Mosul de Qahira wijk ligt. U beweert dat Qahira aan de kant van Nabi Yunis ligt, hetgeen klopt met de informatie van het Commissariaat-generaal, maar u zegt dat Qahira aan de rechterkant van Mosul ligt (CGVS, 18/02/2011, p.17). Dit klopt niet met onze informatie. Qahira ligt immers aan de linkerkant van Mosul, ten oosten van de Tigris. Dat u de wijk waarvan u beweert dat u er de laatste jaren vóór uw vertrek uit Mosul hebt gewoond, situeert aan de verkeerde kant van de rivier is onaanvaardbaar. Verder weet u ook niet aan welke kant van Mosul voornamelijk Arabieren wonen en aan welke kant voornamelijk Koerden (CGVS, 18/02/2011, p.17). Volgens onze informatie wonen aan de linkerkant van Mosul voornamelijk Koerden een aan de rechterkant voornamelijk Arabieren. Dat u dat als Arabische inwoner van de stad en zoon van een voormalige baathist, niet weet is zeer opmerkelijk. Vervolgens is het bevreemdend dat u de tweede brug, die u volgens uw verklaringen nam om van Farouk naar Nabi Yunis te gaan, de wijk waar u zogezegd anderhalf jaar of twee jaar als kleermaker hebt gewerkt, verkeerd benoemt. U beweert dat de tweede brug de Saddam brug of de Salam brug is (CGVS, 24/11/2010, p.22). Dit klopt niet met onze informatie: de Saddam brug of de Salam brug is de vierde brug en niet de tweede brug. Ook beweerde u dat de nummerplaten van de personenauto's ten tijde van Saddam Hussein dezelfde waren als de nummerplaten van de personenauto's na de val (CGVS, 24/11/2010, p.10). Dit klopt opnieuw niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt.

Het is ook opmerkelijk dat u tijdens het eerste gehoor verklaarde dat Hoshar Zebari, gouverneur was van Mosul toen u Irak verliet in juni 2010 (CGVS, 24/11/2010, p.24). Dit klopt andermaal niet met onze informatie. Hoshar Zebari, een Koerd afkomstig van Aqra in Noord-Irak, is de minister van buitenlandse zaken van Irak en niet de gouverneur van Mosul. Tijdens het tweede gehoor verklaarde u dat u de gouverneur van Mosul niet kent (CGVS, 24/11/2010, p.17). Ook de muchtar van uw wijk kent u niet (CGVS, 24/11/2010, p.23).

Verder dient te worden opgemerkt dat u incoherente verklaringen aflegt over het moment waarop u Mosul heeft verlaten. U hebt verklaard dat u op het moment van de laatste parlementsverkiezingen in Irak, waarna Al Maliki nog eens voor 4 jaar als eerste minister van Irak is aangesteld en Talabani als president, Mosul reeds had verlaten (CGVS, 24/11/2010, p.24-25). Volgens de informatie van het Commissariaat-generaal vonden die verkiezingen plaats op 7 maart 2010. Eerder tijdens het gehoor van 24 november 2010 verklaarde u echter dat u Mosul pas hebt verlaten om naar Europa te komen op 15 juni 2010. Voordien zou u nooit in het buitenland zijn geweest (CGVS, 24/11/2010, p.3).

Gelet op het bovenstaande kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde verblijf tot maart 2010 in Mosul. Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van de problemen die u in mei en juni 2010 in Mosul zou hebben gekend, volledig ondermijnd. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend.

Verder dient te worden opgemerkt dat u bij het invullen van de inlichtingenfiche bij de Dienst Vreemdelingenzaken aanvankelijk verklaarde dat u geboren bent in Mosul om vervolgens uw verklaringen te wijzigen en te beweren dat u in Serseng bent geboren (DVZ, 19/07/2010, p.1). Tijdens beide gehoren op het Commissariaat-generaal verklaarde u dan weer dat u geboren bent in Dohuk, hetgeen ook op de identiteitskaart staat die u voorlegt (CGVS, 24/11/2010, p.2; CGVS, 18/02/2010, p.2). Wat ook opvalt, is dat u bij het invullen van de inlichtingenfiche bij de Dienst Vreemdelingenzaken, uw geboortedatum niet wist. Op het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u

geboren bent op 12 juli 1991 (CGVS, 24/11/2010, p.2; CGVS, 18/02/2010, p.2), terwijl op de identiteitskaart staat dat u bent geboren op 19 juli 1991. Verder valt het op dat u bij het invullen van de inlichtingenfiche en de vragenlijst hebt vermeld dat u van Koerdische origine bent (zie inlichtingenfiche en vragenlijst dd. 19/07/2010). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u van Arabische origine bent (CGVS, 24/11/2010, p.2). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd zegt u dat u niet hebt gezegd dat u Koerd bent, en dat u enkel hebt gezegd dat u in Koerdisch gebied bent geboren (CGVS, 24/11/2010, p.3). Dit is een vreemde verklaring. Van een Arabier, zoon van een baathist en afkomstig uit betwist gebied waar vroeger de Koerden door Saddam Hussein werden benadeeld, mag toch worden verwacht dat hij duidelijk aangeeft of hij Koerd dan wel Arabier is. Verder is het ook zeer opmerkelijk dat uw identiteitskaart is afgeleverd in Serseng op 29/03/2010, in Koerdistan, terwijl u beweert gans uw leven in Mosul te hebben gewoond.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u zich tegenspreekt over de verblijfplaatsen van uw moeder en uw drie broers. Aanvankelijk verklaarde u tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat u samen met uw moeder en broers uit Mosul bent vertrokken. Uw moeder en uw broers zouden in Barouski, in Koerdistan, zijn achtergebleven bij vrienden van uw vader, nadien zouden ze in Domis zijn gaan wonen (CGVS, 24/11/2010, p.4-5). Tijdens het tweede gehoor wijzigt u uw verklaringen en beweert u dat uw moeder en uw drie broers samen met u uit Mosul zijn vertrokken richting Domis en dat u ze in Domis hebt achtergelaten en niet in Barouski (CGVS, 18/02/2011, p.5).

Verder is het bevreemdend dat u niet weet waar uw vader verblijft (CGVS, 24/11/2010, p.18). U beweert dat u niet eens weet of hij in Irak is of niet. U hebt verklaard dat u nog wel contact hebt gehad met uw vader sinds u in België bent, maar u weet niet waar hij zich momenteel bevindt. Het is toch wel zeer opmerkelijk dat iemand die beweert te zijn gevlucht omdat ze dreigden hem mee te nemen in de plaats van zijn vader, niet weet waar zijn vader verblijft en zelfs nagelaten heeft te vragen waar zijn vader is (CGVS, 18/02/2010, p.6-7).

Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat het zeer opmerkelijk is dat uw vader, van wie u beweert dat hij 'adu firqa' was en verantwoordelijke van een kantoor van de baathpartij (CGVS, 24/11/2010, p.13), die zeer bekend was in de wijk en die met verschillende wagens en bewakers in de wijk rondreed (CGVS, 24/11/2010, p.15), die instructies gaf om mensen te arresteren (CGVS, 24/11/2010, p.16), tot 2009 ongestoord in Mosul kon blijven wonen zonder dat u ooit hebt gemerkt dat hij werd bedreigd (CGVS, 24/11/2010, p.16) (u hebt zelfs uitdrukkelijk verklaard dat u voor juni 2010 niets wist over bedreigingen tegen uw vader (CGVS, 24/11/2010, p.21), zonder dat er ooit iemand bij u thuis is geweest om hem op te pakken of te arresteren (CGVS, 24/11/2010, p.17), zonder dat hij problemen heeft gehad ten tijde van de val, zonder dat hij later problemen heeft gehad met de Amerikanen of met het nieuwe Irakese regime en dat hij zijn werkzaamheden als autohandelaar ongestoord kon verder zetten zonder dat hij de baathpartij ooit officieel heeft afgezworen (CGVS, 18/02/2011, p.15).

Bovenstaande vaststellingen laten het Commissariaat-generaal niet toe een correct beeld te vormen van uw werkelijke identiteit, uw werkelijke geboorteplaats, de werkelijke verblijfplaatsen van u en uw familie op het moment van de val en de jaren nadien en van uw werkelijke school en beroepsbezigheden.

De ongeloofwaardigheid omtrent uw bewering als zou u uw ganse leven in Mosul hebben verbleven op het moment van de val van het regime en de daaropvolgende periode tot juni 2010 én de vaststelling dat u zich tegenspreekt over uw geboorteplaats en etnische afkomst, maakt dat het Commissariaat-generaal niet in staat is zich een correct beeld te vormen van uw profiel, uw juiste identiteit, de exacte regio van waar u afkomstig bent en de plaats(en) waar u de voorbije jaren recentelijk heeft verbleven, van een eventueel verblijf in andere derde landen en van eventuele verblijfsalternatieven in Irak of daarbuiten waarover u mogelijks kan beschikken. Bijgevolg is het niet mogelijk in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, en kan u de status van subsidiaire beschermde niet worden toegekend.

Dat u wel enige kennis heeft met betrekking tot Mosul doet geen afbreuk aan bovenstaande. Het Commissariaat-generaal betwist geenszins dat u mogelijks gewoond of gewerkt heeft in de stad Mosul of dat u er ooit om andere redenen geweest bent, maar betwijfelt ten zeerste dat u hier nog relatief recent aanwezig bent geweest. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De documenten die voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. Op de identiteitskaart die u voorlegt staat dat u bent geboren in Dohuk op 19 juli 1991 (u beweert dat u bent geboren op 12 juli 1991). Op uw identiteitskaart staat ook nergens vermeld of u van Koerdische dan wel Arabische origine bent. Bovendien is ze afgeleverd in Serseng. De gegevens op uw identiteitskaart bevestigen dus allerm minst uw beweerde afkomst uit Mosul. Integendeel ze wijzen eerder op een band met Noord-Irak dan wel op een band met Centraal-Irak. Het document van de crèche dateert van 1997 wat dus moeilijk als een bewijs kan worden gezien voor uw recente verblijf. De badges

van uw vader bevestigen zijn voormalige activiteiten voor de baathpartij, maar zeggen niets over uw of zijn recente verblijfplaatsen. De voedselrantsoenkaart die u voorlegt is evenmin in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. Het voorleggen van documenten moet gepaard gaan met geloofwaardige en samenhangende verklaringen, hetgeen hier zoals hierboven werd aangetoond, geenszins het geval is. Bovendien is elk document in Irak gemakkelijk op legale of illegale manier te verkrijgen waardoor het geen overtuigend bewijs vormt. Bovendien spreekt het document uw relaas tegen want op de voedselrantsoenkaart staat dat ze is afgeleverd door het distributiecentrum van Faida.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van het artikel 48/3 van de vreemdelingenwet evenals de schending van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Hij citeert de vluchtelingendefinitie in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en past de elementen in deze definitie, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State en de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, alsmede naar rechtsleer van D. Vanheule en UNHCR, toe op zijn situatie. Verzoeker bevestigt dat hij zich in België bevindt waar hij zijn asielaanvraag heeft ingediend op 12 juli 2010.

Verzoeker volhardt inzake zijn verblijfplaatsen, schoolloopbaan en beroepsbezigheden in zijn verklaringen dat hij op jonge leeftijd van de Danadanwijk naar de Faroukwijk is verhuisd. Hij voert aan dat hij niet meer weet wanneer het precies was en dat hij op dat ogenblik heel erg jong was. Verzoeker stelt dat hij heeft geprobeerd de verhuis van Danadan naar Farouk in de tijd te situeren maar dat hij zich het precieze tijdstip niet meer kan herinneren. Te dezen verwijst hij naar zijn verklaringen afgelegd tijdens het tweede gehoor. Verzoeker betoogt dat ook de vraagstelling van de dossierbehandelaar niet duidelijk was. Hij stelt dat de dossierbehandelaar heeft gevraagd naar de duur van zijn verblijf in Danadan en daarna is overgeschakeld naar het aantal jaren dat hij in Farouk gewoond heeft. Verzoeker merkt op dat de dossierbehandelaar waarschijnlijk nog steeds Danadan bedoelde. Hij voert aan dat hij evenmin precies kan vertellen waar hij woonde op het ogenblik van de val van het regime van Saddam Hussein, doch dat dit geenszins opmerkelijk is. Hij stelt: *“Dient iedereen nog te weten waar hij was, laat ons zeggen op bijvoorbeeld 9/11?”*. Verzoeker betoogt dat hij op iedere vraag een antwoord heeft willen formuleren doch dat dit heeft geleid tot de vermeende tegenstrijdige verklaringen. Hij stelt dat hij niet de intentie had om de commissaris-generaal te misleiden.

Verzoeker geeft op heden toe dat hij en zijn familie na 2003 naar het Noorden zijn getrokken. Hij stelt dat de situatie voor zijn gezin niet meer houdbaar was in Mosul na de val van het regime. In het Noorden hebben zij evenmin rust gevonden. Zij hadden er geen vaste verblijfplaats en dienden steeds van de ene plek naar de andere te verhuizen. Verzoeker betoogt dat zij in Koerdistan niet welkom waren omwille van hun Arabische origine en het werk van zijn vader. Hij benadrukt dat hij in het Noorden van Irak onmogelijk een toekomst kan uitbouwen. Hij hoort er niet thuis en kan er geen verblijfsdocumenten bekomen. Verzoeker stelt dat hij onder druk van landgenoten heeft verklaard dat hij zijn gehele leven in Mosul heeft gewoond, tot zijn vertrek naar België. Deze landgenoten hadden hem immers verwittigd dat hij sowieso naar Irak zou worden teruggestuurd indien hij zou verklaren niet recent in Mosul te hebben verbleven.

Verzoeker merkt op dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat hij *“enige kennis heeft van de geografie van de stad Mosul”*. Deze kennis wordt volgens verzoeker echter niet in overweging genomen, er wordt enkel verwezen naar de foutieve antwoorden. Verzoeker bevestigt dat hij lange tijd in de stad Mosul heeft gewoond. Hij stelt dat hij in Dohuk is geboren en de laatste jaren in het Noorden van Irak heeft verbleven maar dat Mosul zijn thuisstad is. Wat betreft zijn foutieve antwoorden, betoogt verzoeker dat van een kandidaat-vluchteling niet kan verwacht worden dat hij alle kennisvragen, die vaak heel gedetailleerd zijn, correct kan beantwoorden. Hij benadrukt dat hij laaggeschoold is en dat het derhalve niet opmerkelijk is dat hij bepaalde vragen niet heeft kunnen beantwoorden.

Verzoeker voert aan dat naar aanleiding van de verscheidene interviews en verhoren ten aanzien van de verschillende asielinstanties verwarring is ontstaan betreffende zijn identiteit. Wat betreft zijn

geboorteplaats verduidelijkt hij dat hij bij zijn asielaanvraag op 12 juli 2010 heeft verklaard dat hij van Mosul afkomstig is. Hij merkt op dat hij niet heeft verklaard dat hij in Mosul is geboren. Bij het invullen van de vragenlijst op 19 juli 2010 heeft verzoeker in plaats van Dohuk Serseng opgegeven als geboorteplaats. Hij stelt dat het niet zijn bedoeling was om te liegen over zijn geboorteplaats en dat hij slechts verward was omdat zijn identiteitskaart werd afgeleverd in Serseng. Wat betreft zijn geboortedatum stelt verzoeker dat hij bij zijn aankomst in België zijn precieze geboortedatum niet uit het hoofd kende. In Irak is dit niet van belang. Hij stelt dat hij hiernaar heeft geïnformeerd na het afleggen van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ). Verzoeker betoogt dat hem werd verteld dat hij op 12 juli 1991 is geboren. Dat op zijn identiteitskaart 19 juli 1991 genoteerd staat, is volgens hem te wijten aan een fout bij de aangifte van zijn geboorte. Verzoeker voert aan niet de kans te hebben gekregen dit recht te zetten. Wat betreft zijn etnische origine benadrukt hij dat hij bij de DVZ verkeerd werd begrepen. Hij stelt te hebben verklaard dat hij in een Koerdische plaats geboren werd en dat er bij de DVZ verkeerd werd genoteerd dat hij van Koerdische origine is. Hij benadrukt dat zowel zijn vader als zijn moeder van Arabische origine zijn. Verzoeker merkt voorts op dat het geenszins verwonderlijk is dat zijn identiteitskaart werd uitgegeven in Serseng. Hij stelt in Dohuk te zijn geboren wat tot gevolg had dat de bevoegde burgerlijke stand Serseng was. Verzoeker betoogt dat de burgerlijke stand van bij de geboorte verantwoordelijk blijft, ook als men verhuist.

Wat betreft de verblijfplaatsen van zijn moeder en broers, benadrukt verzoeker niet meer te weten waar ze precies zijn geweest toen zij Mosul hebben verlaten. Hij stelt dat het voor hem onmogelijk is terug te keren naar Irak en bij zijn moeder en broers te gaan wonen vermits ze onderduiken, voortdurend verhuizen, steeds binnen blijven, etc. In het Noorden worden de voormalige families van Baathisten volgens verzoeker gehaat. Hij voert aan dat zijn gezin zich er niet veilig voelt wat een mensonwaardig bestaan tot gevolg heeft. Verzoeker bevestigt dat hij tijdens de gehoren niet wist waar zijn vader verbleef. Hij stelt dat hij evenwel naar aanleiding van de negatieve beslissing zijn vader heeft gecontacteerd en heeft vernomen dat hij momenteel in Istanbul, Turkije, verblijft.

Wat betreft de activiteiten van zijn vader, voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal niet duidelijk heeft aangegeven waarom het opmerkelijk is dat zijn vader als Baathist met een verantwoordelijke functie ongestoord in Mosul kon blijven na de val van Saddam Hussein. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met al zijn verklaringen. Hij verwijst te dezen naar zijn verklaringen waaruit blijkt dat zijn vader aan de buitenwereld kenbaar heeft willen maken dat hij afstand deed van het Baath-regime.

Verzoeker is afkomstig van Irak. Hij is een soennitische moslim die van kleins af in Mosul heeft gewoond. Hij stelt dat het sektarisch geweld in geheel Irak nog steeds niet onder controle is. Verzoeker betoogt dat hij, gelet op zijn Arabische origine, niet welkom is in Noord-Irak, Koerdistan.

Hij stelt voorts dat hij de bescherming van zijn land van herkomst niet kan inroepen. Hij voert aan dat de Iraakse autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen en dat hij terecht heeft geconcludeerd dat het voor hem onmogelijk is om individuele bescherming te krijgen.

2.2. Wat de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht betreft, dient te worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de *réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante

bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift: *“Verzoeker geeft op heden toe dat hij en zijn familie na 2003 naar het Noorden zijn getrokken. Na de val van het regime was de situatie voor het gezin van verzoeker niet meer houdbaar in Mosul. In het Noorden heeft het gezin van verzoeker evenmin rust gevonden. Het gezin had er geen vaste verblijfplaats, diende steeds van de ene plek naar de andere te verblijven. In Koerdistan waren verzoeker en zijn gezin immers niet welkom omwille van hun Arabische origine en het werk van de vader van verzoeker. Verzoeker kan onmogelijk in het Noorden van Irak een toekomst uitbouwen. Verzoeker hoort er niet thuis en kan er geen verblijfsdocumenten bekomen. Verzoeker heeft onder druk van landgenoten dan ook verklaard dat hij zijn gehele leven in Mosul heeft gewoond, tot zijn vertrek naar België. Verzoeker is zodanig angstig voor een terugkeer naar Irak, naar het mensonwaardige leven dat hij er de laatste jaren heeft gekend, dat hij onder deze druk is bezweken. Landgenoten van verzoeker hadden hem immers verwittigd dat verzoeker sowieso zou worden teruggestuurd naar Irak indien hij zou verklaren dat hij niet recent verbleven had in Mosul”*. Daar uit het voorgaande blijkt dat verzoeker reeds sedert 2003 Mosul heeft verlaten en zich in Noord-Irak heeft gevestigd, kan geen geloof worden gehecht aan de door hem aangevoerde problemen in Mosul van 2009 tot 2010.

Dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het verzoekschrift niet aannemelijk maakt dat hij in Noord-Irak enige vluchtelingenrechtelijke vrees zou dienen te koesteren omwille van het verleden van zijn vader en zijn etnische origine. Het blijkt immers dat hij (i) heeft verklaard geboren te zijn in Noord-Irak (Dohuk), wat ook blijkt uit zijn bijgebrachte identiteitskaart (administratief dossier, stuk 5, p.2; stuk 8, p.2; stuk 18, verslag Federale Politie); (ii) in het verzoekschrift stelt acht jaar in Noord-Irak te hebben verbleven hetgeen geenszins getuigt van de problemen die hij voorhoudt in het verzoekschrift; (iii) waar hij in het verzoekschrift aanvoert dat zijn gezin niet welkom was in Noord-Irak omwille van hun Arabische origine en het werk van zijn vader, deze aangevoerde problemen niet concreet onderbouwt; hetgeen des te meer klemt met verzoekers verklaring op het Commissariaat-generaal dat zijn moeder en broers in Domis, Koerdistan (Noord-Irak) niet worden bedreigd (administratief dossier, stuk 5, p.8); (iv) in tegenstelling tot wat hij aanvoert in het verzoekschrift, volgens zijn verklaringen in 2010 wel degelijk een identiteitskaart heeft verkregen in Noord-Irak (administratief dossier, stuk 8, p.25).

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het middel is niet gegrond.

2.3. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de schending van de *“Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiäre bescherming)”* evenals de schending van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Verzoeker stelt dat het duidelijk is dat hij bij terugkeer naar Irak genoodzaakt zal zijn om terug te keren naar Mosul, zijn thuisstad. Hij betoogt dat hij daar het grootste deel van zijn leven heeft gewoond. Na zijn vertrek uit Mosul leefde hij weliswaar in het Noorden van Irak, maar in mensonwaardige omstandigheden. Verzoeker merkt op dat hij in het Noorden niet welkom is en er geen verblijfsdocumenten zal krijgen. Bijgevolg moet de toekenning van de subsidiäre beschermingsstatus beoordeeld worden ten opzichte van Mosul. Verzoeker stelt dat hij immers dreigt naar Mosul te worden teruggestuurd en Mosul is volgens hem geen stad waarnaar een staat als België personen wil terugsturen. Dienaangaande verwijst verzoeker naar internetartikels van november 2010 tot januari 2011 en naar een rapport van Amnesty International van 10 november 2010. Indien zou geoordeeld

worden dat zijn afkomst van Mosul niet vaststaat, dan dient volgens verzoeker niettemin rekening gehouden te worden met zijn Iraakse afkomst, hetgeen onbetwistbaar vaststaat. Verzoeker betoogt dat de algemene veiligheidssituatie in geheel Irak tot op heden nog steeds niet stabiel is. Hij stelt dat er elke dag nog burgerslachtoffers vallen en niet alleen in de meest 'woelige' gebieden. Hij benadrukt dat op geen enkele plaats in Irak de veiligheid van de gewone burger kan worden gegarandeerd. Verzoeker verwijst naar het rapport van Amnesty International van 10 november 2010 waarin ook problemen worden aangehaald die teruggestuurde Irakezen ondervinden. Hij betoogt dat de commissaris-generaal blind is voor de werkelijkheid. Irak valt niet categoriek op te splitsen in veilige en niet-veilige regio's, de realiteit toont aan dat in alle provincies van Irak het geweld sluimert en terroristische aanslagen om de hoek loeren. Verzoeker benadrukt dat schijnbare stabiliteit onvoldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

2.4. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert in het geheel niet welk artikel van de door hem aangevoerde richtlijn hij *in casu* geschonden acht zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

Uit het dossier blijkt dat (i) verzoekers originele identiteitskaart in 2010 werd uitgereikt in Noord-Irak (Dohuk) (administratief dossier, stuk 8, p.2; stuk 17; stuk 18); (ii) verzoeker in Noord-Irak (Dohuk) is geboren (administratief dossier, stuk 5, p.2; stuk 8, p.2); (iii) verzoeker van 2003 tot 15 juni 2010 in Noord-Irak heeft gewoond; (iv) verzoekers familie in Noord-Irak (Domis) verblijft (administratief dossier, stuk 5, p.8). Derhalve dient de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beoordeeld te worden ten aanzien van Noord-Irak. Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar de algehele situatie in Noord-Irak dient te worden opgemerkt dat uit de bij het verzoekschrift gevoegde algemene informatie niet kan worden afgeleid dat de situatie in Noord-Irak beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de *sub* 2.2. gedane vaststellingen aangaande zijn asielrelaas en zijn beweerde vrees in het Noord-Irak evenals de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS